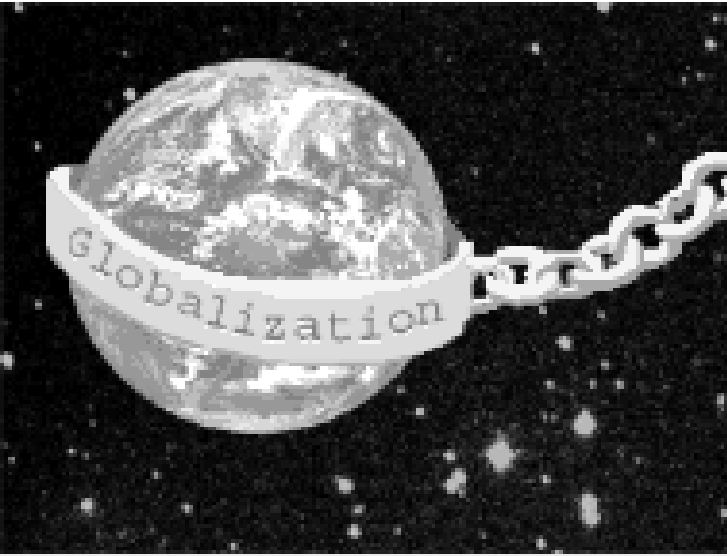

Eti Gümüş A.Ş.

küreselleşme ile organik bağlı bir özelleştirme öyküsü

Nutuk'tan...

“...Cebren ve hile ile aziz vatanın, bütün kaleleri zaptedilmiş, bütün tersanelerine girilmiş, bütün orduları dağıtılmış ve memleketin her köşesi bilfiil işgal edilmiş olabilir. Bütün bu şerâitten daha elîm ve daha vahim olmak üzere, memleketin dahilinde, iktidara sahip olanlar gaflet ve dalâlet ve hattâ hıyanet içinde bulunabilirler. Hattâ bu iktidar sahipleri şahsî menfaatlerini, müstevlilerin siyasi emelleriyle tevhit edebilirler. Millet, fakr ü zaruret içinde harap ve bîtap düşmüş olabilir...”

Mustafa Kemal Atatürk 20 Ekim 1927

BANA DEĞMEYEN YILAN BİN YIL YAŞASIN !

İnternette haber sitesini kurcalarken “Köylülerden Büyük İddia” başlığı ister istemez dikkatimi çekiyor. Haber başlığını tıklayarak haberi açıyorum. Haber Eti Gümüş A.Ş ve hemen yanı başındaki Dulkadir köyünde görülen siyanür zehirlenmesi ile ilgili. Habere bir de video iliştilmiş. Eşleri Eti Gümüş A.Ş'de çalışan ve siyanürden zehirlenmiş iki kadın kendilerine tutulan mikrofonu konuşuyorlar.

“Ankara'dan tahlil sonuçlarımız bozuk geldi. Sonuçlar söylenilmiyor. Sır gibi tutuluyor. İsimlerini bile bilmediği doktor hanımın kırk tane zehirli madde varmış, siyanür hariç. Kırk tane ! Bir aylık için sustuk. Bir aylık için! Bir maaşımız için ! Eşlerimizi işten çıkarırlar diye sustuk. Benim çocuklarım ne olacak? Burada herkes fabrikada çalışıyor. Susturdular bizi! İşten atarlar diye. Konuşmayacaksınız dediler. Ama bu saatten sonra hem davacıyım hem konuşacağım... **önce can sonra para...** biz zaten normalde de devamlı hasta olan bir insanız. Hastanelerden çıkamıyoruz. Mallarımızın karnı şişiyor. Süt paralarının yarısını veterinerlere veriyoruz. Kendi aylığımızın yarısını doktorlara veriyoruz. Etibank'a'da aylığı için değil SSK'sı için mecburuz...”

İçim acıdı, yoksulluğun, tehditle yaratılan işsiz kalma korkusunun dayattığı işbirliğini görünce. Köylüler özelleştirilen Eti Gümüş A.Ş'ne hala **Etibank** diyorlardı. Aslında eşlerinin aylık için değil, sigortalı olmak için işe gittiğini söylüyorlardı. Ancak, diğer taraftan üstüne basa basa borçlu olduklarını da vurgulamayı ihmal etmiyorlardı. Hepsi günü kurtarmanın telaşı içindeydiler... hani şairin dediği gibi; Serçe gibiydiler serçenin telaşı içinde.

Ama susmuşlardı bir kere. Hani belki “**bana değmeyen yılan bin yıl yaşasın**” mantığı teslim almıştı onları. Neden sonra farkına vardılar susmak; önce topraklarını, sonra hayvanlarını ve nihayet kendilerini zehirlenmişti. Ve susmaların önce, hala var sandıkları Etibankı zehirleyip öldürdüğünün farkında

bile değildiler... Devleti bekliyorlardı yanlarında, kendilerini zehirleyenleri... Hani bir geçmiş olsun deseler belki unutacaklardı her şeyi... **Belki de çoktan unuttular!**

Oysa devleti yönetenleri, Devleti yönetenlerden kendilerine adeta hibe edilen Eti Gümüşü alanları rahatlatan, duyarsız kılan farklı bir gerçeklikti.

2011 yılında cennetten cehenneme dönüşen ülkemizde 4,5 milyon okuma yazma bilmeyen; 13,5 milyon okuma yazma bilmesine rağmen ilkokulu bitirememiş; 18 milyon ilkokul mezunu olmak üzere toplam 36 milyon insan vardı. Yani toplam nüfusun yarısı!

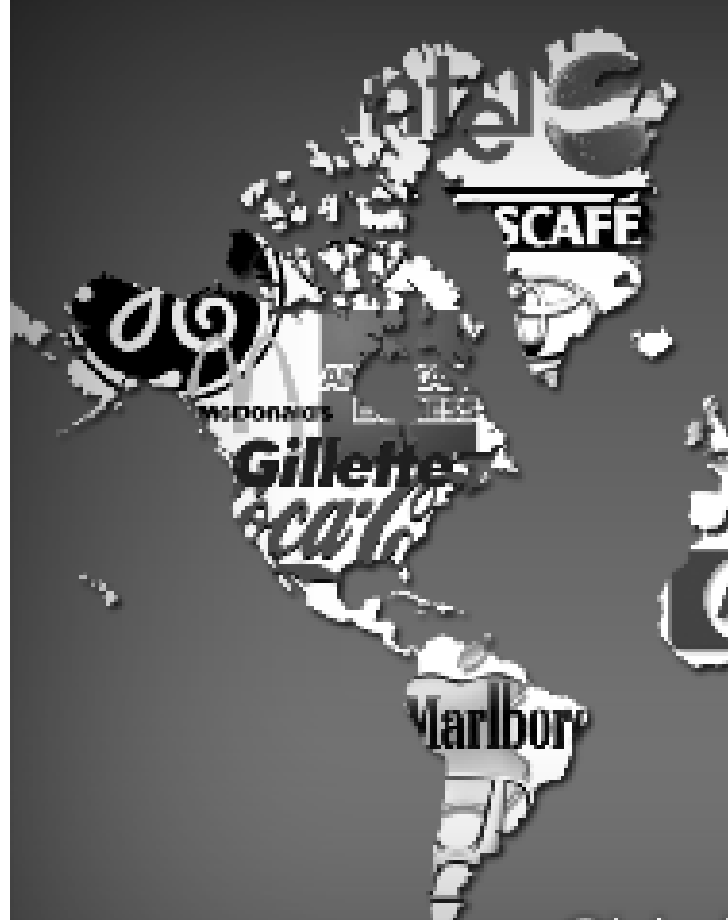
İşte yoksulluk, cehalet ve tehditle karışık bir işbirliğinin getirdiği susuşun altında yatan yalın gerçeklik. O yalın gerçek değil mi maden kazalarını "kader" yapan. O yalın gerçeklik değil mi ölen madenciler için "güzel ödüklerini buradan rahatlıkla söyleyebilirim" dedirten.

Onlar biliyor. Bin yurttaş da zehirlense tıpkı Uşak Eşme'de olduğu gibi kendilerine bir şey olamayacağını, kimsenin kimseden hesap sormayacağını. Kaymakamların, Valilerin olayı örtbas edeceklerini, analiz için alınan ve içinde siyanürün bağıra bağıra ben buradayım dediği su örneklerini toplatacaklarını, hastanelerin susturulabilir olduğunu, Cumhuriyetin savcılarının kayıtsız kalmak zorunda olduklarını.

Suşuş... Cumhuriyetin amelelikten sendikalı işçiliğe yükselttiği yurttaşın özelleştirme yoluyla köleliğe dönüşümüneydi. Kahredici! Susuş milletin efendisi köylünün köylünün bir koloniyeye dönüşümüneydi. Yıkıcı!

ÖZELLEŞTİRME Mİ YOKSA

Özelleştirme İdaresi Özelleştirmenin ana felsefesini; devletin, asli görevleri olan adalet ve güvenliğin sağlanması yolundaki harcamalar ile özel sektör tarafından yüklenilemeyecek altyapı yatırımlarına yönelmesi, ekonominin ise pazar mekanizmaları tarafından yönlendirilmesi olarak ortaya koyarken, Özelleştirme Programının Amaçlarını devletin ekonomideki sını ve ticari aktivitesinin en aza indirilmesi, rekabete dayalı piyasa ekonomisinin oluşturulması, devlet bütçesi üzerindeki KİT finansman yükünün azaltılması, sermaye piyasasının geliştirilmesi ve atıl tasarrufların ekonomiye kazandırılması, özelleştirme ile elde edilecek kaynakların altyapı yatırımlarına kanalize edilebilmesi olarak saymakta, özelleştirmenin temel amacını; nihai olarak, devletin ekonomide işletmecilik alanından tümüyle çekilmesini sağlamak olarak belirlemektedir.

Oysa, ülkemizde özelleştirme serüveninin 2010 sonu itibariyle geldiği noktada, özelleştirme uygulamalarının ortaya koyduğu tablo; özelleştirme felsefesi ve amaçları ile taban tabana zıt bir görünüm ortaya koymaktadır.

Nitekim; 1986 yılından itibaren hız kazanan ve tamamı kamuya ait veya kamu iştiraki olan kuruluşlardaki kamu paylarının özelleştirme kapsamına alınması yoluyla yürütülen program çerçevesinde, Özelleştirme İdaresi tarafından bugüne kadar **199 kuruluşta hisse senedi veya varlık satış/devir işlemi yapılmış** ve bu kuruluşlardan **188'inde hiç kamu payı kalmamıştır**.

İlk özelleştirme uygulamasının başladığı 1986 yılından 31.12.2010 tarihine kadar yapılan özelleştirmelerin sonucunda Özelleştirme İdaresi Başkanlığı; satış geliri, temettü geliri, borçlanma ve diğer gelirler başlığı altında 45.419.115.472.-\$ lık bir kaynak yaratırken, (özelleştirmelerden 31 Mayıs 2011 itibariyle 31,7 milyar \$ net giriş sağlanmış olup ÖİB'nın yaklaşık 14 milyar dolar taksitli alacağı bulunmaktadır) söz konusu yaratılan kaynağın sadece **20.981.403.155.-\$ lık bölümünü hazineye aktarmış, yaratılan kaynağın geriye kalan 24.437.712.317.-\$ lık kısmını ise; özelleştirme kapsamındaki kuruluşlara**

yapılan ödemelerde, borç geri ödemelerinde, özelleştirme uygulamalarına ilişkin ödemelerde ve diğer kullanımlar başlığı altında yaptığı ödemelerde kullanmıştır.

Özelleştirme idaresinin kaynak kullanımında en büyük payı 11.378.041.017.-Dolarla Özelleştirme kapsamındaki kuruluşlara yapılan ödemeler ve 10.887.846.182.-Dolarla borç geri ödemeleri oluşturmaktadır. Bu iki ödemenin toplamı 22.265.887.199.-\$ olup hazineye aktarılan özelleştirme gelirinun üzerindedir.

Bu özet bilanço özelleştirilenin ve özelleştirme uygulamalarının tam anlamıyla bir fiyasko ile sonuçlandığını ortaya koymaktadır. Özelleştirme bir başarı öyküsü değil, kamusal servet üzerinden soygun ve talan öyküleri üretmiştir.

Özelleştirme serüveninin başladığı günden bu yana devletin ekonomideki sınıai ve ticari aktivitesinin en aza indirilmesi dışında özelleştirme programının amaçlarının hiç birisi gerçekleşmemiştir. Devlet bütçesi üzerindeki K.İ.T. finansman yükünün azaltılması şeklindeki amaç ise; traji-komik bir şekilde özelleştirilecek kurumlarda finansman yükünün artması biçiminde sonuçlanmış, Türkiye Cumhuriyeti

ve Türk Halkı kandırılmış, kamu işletmeleri, kamu mal varlığı ve kamusal servet, kamusal mülkiyet alanından yerli özel ya da küresel sermayeye adeta üstüne para vererek transfer edilmiştir.

Özelleştirme sürecinin ülkemizde, ekonomik, mali, çevre, istihdam, sendikal faaliyetler, sanayileşme... açısından da sayısız olumsuzluklar yarattığı da yadsınamaz bir gerçektir.

Örneğin özelleştirme; kamusal sermaye birikimini, endüstriyel bilgi birikimini, dışsal ekonomileri yok etmiş, devletin gelir ve teşebbüs kaybına neden olmuş, bir taraftan işsizlik yaratırken, diğer taraftan taşeronlaşmayı teşvik ederek sendikal faaliyetlerin tepesine adeta bir balyoz gibi inmiştir. Özelleştirme hemen hemen her sektörde oligopol piyasalar yaratmış, kartelci fiyatlamayı teşvik etmiş, devletin uğradığı gelir kaybını, hükümetler dolaylı vergiler üzerinde yaptığı artışlarla karşılama kolaycılığına girmiştir...

Şurası tartışmasız açıktır ki özelleştirme; kaynak yaratma değil, bir kaynak aktarımı, servet transferi projesidir ve bu felsefe üzerine oturtulmuştur. Bu nedenledir ki özelleştirme görünür felsefesi dışında iflasın eşiğine gelmiş, bir başka deyimle pazar dışına çıkmış şirketlere can suyu olmak gibi gizli bir politik felsefeye de sahiptir. Özelleştirme kavramının içinde insan, çevre, kamusal yarar, ulus, vatan... gibi kavramlar yoktur. İşte bu felsefeye dayalı özelleştirme örneklerinden biri de Eti Gümüş A.Ş. özelleştirmesidir.

ETİ GÜMÜŞ A.Ş. ÖZELLEŞTİRMESİ

BİR KARŞILIKSIZ SERVET TRANSFERİ PROJESİ

10.10.2000 tarih, 2000/76 sayılı Özelleştirme Yüksek Kurulu Kararıyla Eti Krom ve Eti Elektrometalurji A.Ş. ile birlikte özelleştirme kapsam ve programına alınan Eti Gümüş A.Ş. için 2003 Nisan ayı sonunda "blok satış" yöntemiyle ihaleye çıkılmış, 30 Nisan 2003 tarihinde teklifler alınmıştır. Teklif veren iki firma arasında 06.05.2003 tarihinde Özelleştirme İdaresi Başkanlığı'nda yapılan ihaleyi, "**3S Madencilik Seramik ve İnşaat Yapı Malzemeleri Dış Ticaret A.Ş.**" isimli firma kazanmış, Eti Gümüş A.Ş.'nin özelleştirilmesinin Özelleştirme Yüksek Kurulu'nun **25 Aralık 2003 tarihli kararıyla da onaylanmış, ancak 3S Madencilik özelleştirme bedelini zamanında yatıramaması nedeniyle 2 milyon dolarlık teminatı gelir kaydedilerek ihale iptal edilmişti.**

Bu süreçte 3S Madencilik Seramik ve İnşaat Yapı Malzemeleri Dış Ticaret A.Ş. olarak anılan firmanın gerçek kimliği konusunda şüpheler ortaya çıkmış, 3 S Madencilik'in "Sögüt Seramik Sanayi Şirketi"nin

isim değiştirmiş hali olduğu ileri sürülmüş ancak bu konuda ne ihaleyi alan şirketten, ne Özelleştirme idaresinden nede Sermaye Piyasası Kurulundan tatmin edici bir açıklama gelmediği gibi bu hususta TBMM'de verilen soru önermeleri de cevapsız kalmıştı.

Peki kimdi bu Söğüt Seramik adlı şirket ve **3S Madencilik Seramik ve İnşaat Yapı Malzemeleri Dış Ticaret A.Ş ile olan ilişkisi neydi?**

Söğüt Seramik'in durumunu biraz geçikmeli de ola ilk fark eden Sermaye Piyasası Kuruluydu. Kurul, Söğüt Seramik'in 1999 ve 2000 mali tablolarını açıklamadığı için uyarılmış uyarının ardından bir batış öyküsü fişkırmıştı.

Şirket, 1996 yılından itibaren faaliyetlerini bankalardan aldığı uzun ve kısa vadeli kredilerle sürdürmüştü, **21 bankaya olan borcu 1998 yılında 60 milyon dolara yükselen şirket**, bankalardan kredi alamayınca 1999 ortalarından itibaren üretim yapamaz hale gelirken, şirketin işçilere olan borcu **3.5 milyon**, Botaş ve TEDAŞ'a borçları **5 milyon SSK'ya borçları 3 milyon dolara ulaşmıştı. Toplam 71 milyon 500 bin dolarlık bir borçla** iflasın eşiğine gelen şirket, 2000 yılı başında 500 işçisinin iş akdini feshetmiş ve üretimi durdurmuş, alacaklılar şirket aleyhine 200'den fazla icra takibi başlatmışlardı. Alacaklı yabancı bir firma, 1999 yılında şirketin iflasını istemiş, ancak yapılan görüşmeler sonucunda alacaklı, iflas davasından feragat etmişti. Söğüt Seramik'in fabrikası, yıllık üretimin yüzde 20'si karşılığında Söğütsen Seramik Sanayi İnşaat Maddeleri İthalat İhracat A.Ş.ne kiraya verilmiş şirketin taksitlere bölünen borçları kira bedelinden mahsup ediliyordu.

Burada dikkatlerden kaçmayan bir husus **Söğüt Seramik, 3S Madencilik Seramik ve İnşaat Yapı Malzemeleri Dış Ticaret A.Ş ve Söğütsen Seramik** adlı şirketlerin Yönetim Kurulları başkanlarının aynı kişi (**Sebahattin YILDIZ**) olmasıydı.

Sermaye Piyasası Kurulu öğüt Seramik A.Ş'yi uyarmakla yetinmemiş, aynı zamanda Söğüt Seramik A.Ş. ve Söğüt Seramik'in üretim tesislerini kiralayan Söğütsen Seramik Sanayi İnşaat Maddeleri İthalat İhracat A.Ş. nezdinde Sermaye Piyasası kanunu. ve ilgili mevzuat çerçevesinde incelemeye almıştı.

Yapılan inceleme sonucunda; Sebahattin YILDIZ'ın kiralama sözleşmesi imza edildiğinde hem Söğüt Seramik A.Ş.'nin hem de Söğütsen A.Ş.'nin Yönetim Kurulu Başkanı olması nedeniyle Şirket esas sözleşmesine ve TTK aykırı hareket edildiği, Söğüt Seramik A.Ş'nin 1999, 2000, 2001, 2002 yıllarına ilişkin genel kurullarında büyük ortak Erdem HAMAMI'ye ait olan hisse senetlerinin sahipliğinin

başka kişiler tarafından kendilerine aitmiş gibi gösterilerek yetkisiz olarak genel kurullarda büyük ortak Erdem HAMAMI'nin değil de, Sebahattin YILDIZ, Haydar BEŞİR ve diğer kişilerin ortak sıfatı ile oy kullandıkları ve bu nedenle ilgili genel kurulların yok hükmünde olduğu, **Söğüt seramik üretim tesislerinin kiralama işleminin bir örtülü kazanç aktarım işlemi olduğu hususları belirlenmiş ve Söğüt Seramik A.Ş'ye 1 ay süre vererek Söğütsen A.Ş ile 20.07.2000-30.09.2003 döneminde kiralama ilişkisinden kaynaklanan 9.713.032.258.010.- TL tutarında örtülü kazanç aktarımına konu tutarın ilgili dönemlerde ortaya çıkan yasal faizi ile birlikte Şirkete iade edilmesi aksi takdirde ilgili mevzuat uyarınca cumhuriyet Savcılığına suç duyurusunda bulunulacağı, Şirket üretim tesislerinin icra kanalıyla Sebahattin YILDIZ tarafından devralınması ile ilgili olarak alacaklı banka Pamukbank A.Ş. adına Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonu tarafından satışın iptali için açılan davada ihalenin feshine karar verildiği göz önüne alındığında Şirket ile Söğütsen A.Ş. arasında imzalanan sözleşmelerin yenilenmesi gerektiği konusunda Sermaye Piyasası Kurulunca Şirkete bildirimde bulunulmasına karar verilmişti.**

Söğüt Seramik, 3S Madencilik Seramik ve İnşaat Yapı Malzemeleri Dış Ticaret A.Ş ve Söğütsen Seramik adlı şirketler ve ortakları arasındaki organik bağ, hiçbir kuşku bırakmaksızın açık ve Sermaye Piyasası Kurulunca yapılan incelemeler, keza Söğüt Seramik A.Ş. tarafından, Sermaye Piyasası Kuruluna verilen bilgiler, Söğüt şirketlerinin ilan edilmemiş bir iflas ve hukuka aykırı tasarruflar içinde bulunduğunu tereddütsüz ortaya koyuyordu.

İşte böyle bir süreçte; Özelleştirme İdaresi **tesis yatırım maliyeti en az 70 milyon \$ olan** Eti Gümüş A.Ş. nin özelleştirmesi için ikinci kez ihaleye çıkmış, **bu arada Eti Gümüş A.Ş'nin nakit parası 19 trilyona (13 milyon Dolar) satışa hazır gümüş stoğu da 19 tona (4 milyon \$) ulaşmıştır. Eti Gümüş A.Ş'nin** Kütahya şehir merkezinde 3 milyon USD değerinde lojman ve sosyal tesisleri de vardır.

24.06.2004 tarih 2004/51 sayılı kararıyla; Eti Gümüş A.Ş.'de bulunan %100 oranındaki hissesinin "blok satış" yöntemiyle özelleştirilmesini teminen, İhale İlanı ve İhale Şartları Belgesinde belirtilen hususlar çerçevesinde yapılan ihalede alınan nihai teklifler ve değer tespit sonuçları incelenerek; Eti Gümüş A.Ş.'de bulunan %100 oranındaki kamu hissesinin; 41.200.000.- (kırkbirmilyonikiyüzbin) ABD Doları bedelle en yüksek teklifi veren Söğütsen Seramik Sanayi İnşaat Madencilik İthalat İhracat A.Ş.'ye veya Söğütsen Seramik Sanayi İnşaat

Madencilik İthalat İhracat A.Ş.'nin %51 hissesine sahip olacağı yeni kurulacak anonim şirkete satılmasına karar vermiş ve ihaleyi kazanan firmanın, bedelini peşin olarak ödeyebileceği gibi yarısı peşin geri kalanı 12 ayda bir ödeme şartı ile 24 ayda ödeme yapabileceği açıklanmıştı.

Borsa yoluyla halka açılacak olsa mevcut bilançosuyla 500-600 milyon dolarlık bir kapitilizasyon değerine ulaşacak Eti Gümüş A.Ş.'nin 41.200.000 dolarlık bir bedelle ihale edilmesiyle birlikte ile Söğüt şirketlerinin içinde bulunduğu iflas hali de sona erdiriliyordu.

. Ödeme şartları dikkate alındığında Eti Gümüş A.Ş. özelleştirilmemiş, yapılan ihale ile Söğütsen Seramik Sanayi İnşaat Madencilik İthalat İhracat A.Ş.'ne karşılıksız bir servet transferi yapılmıştır. Nitekim özelleştirme bedelinin peşin ödenecek kısmı yaklaşık 21 milyon Dolar, borçsuz ve kıdem tazminatı yükümlülüğü olmayan olan şirketin nakit ve kısa sürede nakde çevrilebilir gümüş stoğu ve gayrimenkul mevcuduyla zaten şirketin içinde bulunmaktadır. Eti Gümüş A.Ş.'nin yıllık 100 ton gümüş ürettiği varsayımı altında ortalama gümüş fiyatları ve dolar kuru dikkate alınarak 2 yıllık sürede üreteceği 200 ton gümüşün bedelinin yaklaşık 60 milyon dolar olduğu görülür ki, bu durumda sözde özelleştirilen Eti Gümüş A.Ş dışarıdan herhangi bir sermaye girişi olmaksızın kalan yaklaşık 21 milyon \$ lık borcu 3 kat fazlasıyla karşılayabilecek durumdadır.

İfade ettiğimiz koşullarda, Eti Gümüş A.Ş.'nin satışı bir özelleştirme değil, devlet portföyünde bulunan bir iktisadi işletmenin üstüne para verilerek elden çıkarılması işlemi olduğu açıktır. Tıpkı Eti Bakır'da, Eti Alüminyum'da, Eti Krom'da ve **Eti Elektrometalurji'de olduğu gibi.**

NEDEN VE SONUÇ

Özelleştirme ve Küreselleşme arasında doğrudan bir ilişki bulunmaktadır. Özelleştirmenin tek belirleyici gücünün küreselleşme olduğu ve bu süreçte ulusal varlıkların küresel ve küresel güçlerle işbirliği içinde bulunan sözde yerli güçlere bırakıldığı üzerinde bir tartışma yapılmayacak kadar açıktır.

En masum ve şirin haliyle “ekonomik, siyasal, sosyal ve kültürel değerlerin ve bu değerler çerçevesinde oluşmuş birikimlerin ulusal sınırlar dışına taşarak dünya geneline yayılması” biçiminde tanımlanan küreselleşmeyi, “ABD eski çalışma bakanı Robert Reich Japon Ohmae gibi yazarlar da her şeyi değiştiren, ulus devletlerin ve sendikaların ona karşı hiçbir şey yapamayacakları ya da çok az şey yapacakları kesin bir eğilimdir.” biçiminde tanımlamaktadır.

İMF'ye göre Küreselleşme; ülkeler arasında mal, hizmet, uluslar arası sermaye akımları ve teknolojik gelişimin hızlı bir şekilde artmasını ve serbestleşmesini ve bunlar sonucu ortaya çıkan ekonomik gelişmeyi ifade eder. Friedman ise küreselleşmeyi; dünyada birçok ekonomik, finansal, politik, ulusal güvenlik, çevresel, sosyal, kültürel ve ulusal eyaletler arası teknolojik bağlantılar, piyasalar ve bireyler yoluyla kıtalararası mesafeleri birbirine bağlayan bir ağ olarak tanımlanmaktadır.

Küreselleşmenin hayasızlığı William Greiderin yaptığı lirik tanımla daha da bir anlam kazanır. Küreselleşme; olağanüstü bir makineye benzer. Yok ettiklerinin karşılığını alır. Modern tarım makineleri gibi büyük, hareketli, karmaşık ve güçlüdür. Koşarcasına sahalar açar ve sınırları önemsemez. Arkasında geniş tahribat izleri bırakırken, büyük miktardaki refah ve zenginliği beraberinde götürmekte, Zengini daha zengin, fakiri daha fakir yapmaktadır. Fakat makinenin direksiyonda hızını ve yönünü kontrol eden kimse yoktur. Olabildiğince özgür ve de sınırsız makine, dünyayı yeniden yapılandırır, kendi kendine işleyen, bir ekonomik sistem draması oluşturan, küresel endüstriyel devrimin zorunlulukları tarafından yönetilen modern kapitalizmdir.

Gerçekte küreselleşme; tüm dünyada kapitalizmin, piyasa ekonomisinin egemen kılındığı bir dünya düzeni tanımlamakta ve piyasa ekonomisi uygulamayan tüm rejimlerin değiştirilmesi buna izin vermeyen ülke liderlerin, aksi düşüncelere sahip siyasal, toplumsal oluşumların yok edilmesini hedeflemektedir. Uygulamada küreselleşme; yada diğer bir ifadeyle yeni dünya düzeni bir taraftan Irak ve Afganistan'da olduğu gibi hak ve özgürlük dağıtma maskesi altında, askeri işgal zoruyla piyasa ekonomisini dayatma, işgal edilen ülke ve ulusunca yaratılan ekonomik güce, doğal kaynaklara, toprağa el koyma diğer taraftan daha çok demokrasi, daha çok özgürlük masalıyla devşirerek sınırsız destekle devlet yönetimine getirdikleri liderler ve varsa onların siyasi partileri vasıtasıyla ekonomik, mali, asker, kültürel olarak kendilerine bağımlı devletler yaratma sürecidir. Yani emperyalizmin kendisidir.

Özetle; Türkiye'de Özelleştirme ile yapılanlar Afganistan'da, Irak'ta, Tunus'ta, Ürdün'de Mısır'da, Yemen'de, Bahreyn'de, Libya'da, Suriye'de yapılan ve yapılmak istenenlerin kansız ve silahsız bir uygulamasıdır. Tıpkı 2004 yılında 292 milyon dolara özelleştirilen, bir sene sonra 800 milyon dolara Amerikalı TPG'ye, TPG'nin de 3 sene sonra 2 milyar 100 milyon dolara İngiliz Diego'ya sattığı TEKEL'in bağlı ortaklığı Alkollü İçkiler Sanayi ve Ticaret A.Ş. de olduğu gibi... Farkında mısınız?